

Strona skarżąca wniosła także o rozpoznanie jej skargi w trybie przyspieszonym, o którym mowa w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja Europejska nie przeprowadziła kontroli ewentualnej pomocy udzielonej na rzecz Lufthansy lub udzielonej przez Lufthansę.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja Europejska naruszyła szczególne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego dotyczące zakazu dyskryminacji, swobodnego świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości, które stanowiły podstawę liberalizacji rynku transportu lotniczego w UE. Liberalizacja transportu lotniczego pozwoliła na rozwój prawdziwie paneuropejskich tanih linii lotniczych. Zezwalając Austrii na zarezerwowanie pomocy dla Austrian Airlines, Komisja Europejska zignorowała szkody, jakie dla tych paneuropejskich linii lotniczych spowodowały ograniczenia w podróżowaniu spowodowane kryzysem COVID-19.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja Europejska błędnie zastosowała art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE i popełniła oczywiste błędy w ocenie w ramach kontroli proporcjonalności pomocy względem szkód spowodowanych ograniczeniami w podróżowaniu ze względu na kryzys COVID-19, w szczególności poprzez uznanie, że wszystkie szkody spowodowane przez kryzys COVID-19 dla AUA były bezpośrednim skutkiem ograniczeń w podróżowaniu i niesprawdzenie, czy Austrian Airlines ograniczyły wszystkie możliwe do uniknięcia koszty.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja Europejska nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności i naruszyła prawa procesowe strony skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczy tego, że Komisja Europejska naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej (EU) z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57539 (2020/N) – Austria – COVID-19 – Aid to Austrian Airlines (Dz.U. 2020 C 346, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2020 r. – HB / EBI

(Sprawa T-689/20)

(2021/C 9/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HB (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zastępcy sekretarza generalnego EBI z dnia 27 kwietnia 2020 r. o rozwiązaniu jej umowy o pracę oraz, w zakresie, w jakim będzie to konieczne, decyzji o oddaleniu zażalenia na tę decyzję, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia zasady dobrej administracji oraz obowiązku staranności w zakresie, w jakim:
 - rozwiązanie umowy ze skarżącą ze względu na ograniczenia budżetowe było oczywiście błędne, a także sprzeczne ze szczegółową umową w sprawie przyznania dotacji JASPERS 2020 oraz z decyzją komitetu zarządzającego EBI z 2019 r;
 - rozwiązanie umowy ze skarżącą na tej podstawie, że obciążenie pracą działu JASPERS Smart Development, w którym zatrudniona była skarżąca, było mniejsze niż innych działów JASPERS i że w związku z tym nie było potrzeby biznesowej, aby utrzymać skarżącą na swoim stanowisku, było oczywiście błędne; oraz
 - rozwiązanie umowy o pracę ze skarżącą było oczywiście sprzeczne z interesem służby, zarówno z punktu widzenia administracyjnego, finansowego, jak i z punktu widzenia obciążenia pracą, oraz naruszyło zasadę dobrej administracji i obowiązek staranności.
2. Zarzut drugi dotyczący arbitralności i naruszenia zasady dobrej administracji w zakresie, w jakim w kontekście, w którym pozwana twierdzi, że musi zwolnić część swojego personelu ze względu na ograniczenia budżetowe, nieustanowienie planu redukcji zatrudnienia, obejmującego w szczególności ilościowe określenie liczby stanowisk, które mają zostać zlikwidowane, oraz obiektywne kryteria ich wyboru, na podstawie których można by podjąć decyzje dotyczące poszczególnych pracowników przed podjęciem decyzji o rozwiązaniu umów o pracę, takich jak kwestionowana przez skarżącą, narusza zasadę dobrej administracji i nosi znamiona arbitralności.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uprawnień autora aktu w zakresie, w jakim autor zaskarżonej decyzji, zastępca sekretarza generalnego EBI nie był uprawniony do jego wydania.

Postanowienie Sądu z dnia 6 października 2020 r. – Cipriani / EUIPO – Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Sprawa T-325/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/47)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 8 października 2020 r. – Coppo Gavazzi i in. / Parlament

(Sprawy połączone od T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, od T-409/19 do T-418/19, od T-420/19 do T-422/19, od T-425/19 do T-427/19, od T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, od T-438/19 do T-442/19, od T-444/19 do T-446/19, od T-448/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/48)

Język postępowania: włoski

Prezes ósmej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy T-449/19.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 12.8.2019.
